

■ Нефармат

Гэтым летам у вёсцы...

Іванаўна прачнулася ад рэзкага гру-
кату ў акно ў гадзіну ночы. Спалохала-
ся, вядома. Штурханула пад бок мужа і,
упэўніўшыся, што ён прачнуўся, адхінула
фіранку. Постаць не ўдалося пазнаць у
цемры, але ж па голасе яна разабрала-
ся: мясцовы алкаголік Юрка. На пера-
мовы выйшаў канчаткова разбуджаны
муж. Начны візіёр прапаноўваў купіць
сальарку, вядома, таннейшую, чым на
запраўцы. У Мікалаевіча свой трактар
у гаспадарцы, але ад сумніўнага паліва
ён адмовіўся, — зразумела, што сальарка
крадзеная. Зранку чаго добрага высвет-
ліцца, хто гаспадар нафтапрадукту, бяды
не абярэшся потым. Гаспадар адправіў
«госця» куды далей і вярнуўся ў хату.

Гэта маленькі штрышок з жыцця
вёскі, у якой знаходзіцца мой дачны до-
мік. Назаўтра было смешна слухаць, як
суседка Іванаўна на ўсю вуліцу лаяла
няпрошанага начнога госця. І яе можна
зразумець — пасля такой экстрамальнай
пабудкі да ранку ёй заснуць не ўдалося.
А пра госця яе, узрост якога вызначыць
на выгляд даволі цяжка, ведаю, што ён з
суседняй вёскі. Казалі, што раней жыў і
працаваў у горадзе, мае дзве вышэйшыя
адукацыі. Калі спіўся і стаў непатрэб-
ным жонцы, вярнуўся ў бацькоўскую ха-
ту. Месяц-паўтара чалавек зарабляў на
жыццё чарніцамі. Але «на жыццё» гэта
гучна сказана. На выпіўку, хутчэй. Бо
такса ў яго была адна: пляшка гарэлкі
за невялічкае вядзерца ягд. Звычайна
ён прапаноўваў чарніцы гаспадыням у
магазіне. Вельмі зручна, на месцы мож-
на было купіць спіртное і разлічыцца. Гэ-

тым бартарам аднойчы скарысталася і я,
купіла літраў пяць-шэсць чарніц проста
ў краме. Калі небарака-нарыхтоўшчык
заікнуўся пра тое, што няблага было б і
на закусь чагосьці, прадавец Іна з рэзкай
заўвагай: «Не нахабнічай!» кінула на ва-
гі два пернікі і сама перадала іх кліенту
разам з яго жаданай пляшкай.

Магазін у вёсцы, дзе няма больш
нічога з сацыяльных аб'ектаў, — паў-
навартасны цэнтр грамадскага жыцця.
Пажылы адзінокі пенсіянер, якога ўсе
завуць Валодзькам, ходзіць у краму
разы два на дзень. Ён, відаць, знарок
пасля першай пакупкі пакідае пачак цы-
гарэт ці блок запалак, каб была нагода
зайсці зноў. Дзядуля жыве адзін, хоць
мае двух сыноў. Неяк старога бралі на
зіму ў горад, але ранняя вясной пры-
везлі дахаты. Адзін з суседзяў расказ-
ваў, што Валодзька быў вінаваты яму
сорак тысяч рублёў старымі. Атрымаў
пенсію, прынёс доўг і аддае дзве купю-
ры па 20 рублёў. Пенсіянеру растлума-
чылі, што ён спрабуе аддаць у 10 разоў
болей. Чулая Іванаўна, калі Валодзька
штодня сядзе ў іх на лавачку каля хаты,
адразу пытае, што ён сёння еў. Стары
звычайна гаворыць пра суп з курыцай
альбо смажаную бульбу. Але Іванаўна
не вельмі верыць. Часцяком яна налівае
вялікую талерку баршчу, якую Валодзь-
ка з'ядае з вялікім апетытам.

Гэтым летам у іх на падворку не
заўважаю Сяргея, маладога вяскоўца,
які любіў тут падпрацаваць. Аказаец-
ца, ён заняты ў аднаго з новых вяскоў-
цаў на будаўніцтве дома. Там штодня

мае і стакан гарэлкі, і міску нейкай ежы.
Хлопец ніводнага дня нідзе не працаваў,
хоць прырода надзяліла яго залатымі
рукамі. Вядома, трапіў ён у катэгорыю
дармаедаў. Кажуць, прыезджалі да яго
бацькі людзі з адпаведнай раённай уста-
новы, прапаноўвалі заплаціць з уласнай
пенсіі вызначаную законам суму грошай
за сына. Але стары адмовіўся, сказаў,
маўляў, забірайце яго, прымушайце пра-
цаваць. Толькі хто і куды яго забярэ? Так
і працуе дзяцюк нелегальна за выпіўку
і закуску.

Астатнія насельнікі вёскі — пенсія-
неры і дачнікі. Сярод пенсіянераў ёсць
даволі актыўныя, якія разводзяць свіней
ды коз. Праўда, козы свабодна гуляюць
па ўсёй вуліцы, з'ядаючы галінкі маладых
вішань і ўсе кветкі, што некаторыя гас-
падары смела пасадзілі за агароджай.
А дачнікамі цяпер называюць не толькі
такіх, як мы, што купілі вясковыя хаты,
але і тых, якія перыядычна прыязджаюць
з горада ў былыя бацькоўскія сядзібы,
каб адпачываць, садзіць агарод ды пад-
трымліваць дом у належным стане. У вы-
хадныя дні вёска прыкметна ажывае.

...Ранкам на самым досвітку добра
пачуць, як пераклікаюцца пёўні з роз-
ных падворкаў, потым, толькі адчыніўшы
дзверы, убачыць суседскія катой, што
прыйшлі па пачастунак, пазней выйсці
на вуліцу з кубкам кавы і, прысеўшы на
лаўку, любаваліся расцвіўшымі глады-
ёлусамі.

Святлана ЯСКЕВІЧ.
yackevich@zviazda.by

■ Як нас дураць

СПЛЫЎ «КАПІТАН», ці Віртуальнае знаёмства за 10 тысяч долараў

У Першамайскае РУУС сталіцы паступіла зая-
ва ад 41-гадовай жыхаркі Пухавіцкага раёна,
у якім яна просіць правесці праверку па фак-
це здзяйснення ў дачыненні да яе ашуканскіх
дзеянняў.

— У маі бягучага года заяўніца ў сацыяльнай сетцы
пазнаёмілася з мужчынам, які, як было пазначана на
яго персанальнай старонцы, пражываў у ЗША. Вель-
мі хутка ён увайшоў у довер да жанчыны, і стасункі
перараслі ў рамантычныя адносіны. Мужчына рас-
казваў пра тое, што выйграў тэндэр на заключэнне
кантракта з аўстралійскай фірмай і з гэтай прычыны
быў вымушаны адправіцца туды на караблі. У дарозе
судна атрымала пашкоджанні і некаторы час стаяла
на якары ў Міжземным моры. Па радыёстанцыі была
атрымана інфармацыя аб тым, што да карабля на-
бліжаецца пірацкае судна, і каманда была вымушана
экстранна прышвартаваць карабель да берага вост-
рава Лесбас. Каб захаваць сваю маёмасць, а менавіта
750 тысяч фунтаў стэрлінгаў, новы знаёмы папрасіў
даверлівую беларуску атрымаць ад яго імя пасылку
на названую суму. Жанчына пагадзілася, — раска-
зала прэс-афіцэр Першамайскага РУУС г. Мінска
Вольга КУЦЬКО.

Праз некаторы час ёй прыйшоў ліст па элект-
роннай пошце, у якім былі пазначаны рэквізіты
турэцкага банка, на рахунак якога неабходна бы-
ло перавесці грошы за дастаўку пасылкі ў суме
2290 долараў. Пасля таго, як заяўніца зрабіла пера-
вод, ёй прыйшоў чарговы ліст з патрабаваннем
яшчэ 7740 долараў, бо першапачатковай сумы было
недастаткова для аплаты ўсіх пошлін. К таму ча-
су «кавалер» перастаў адказваць на паведамленні
свайёй «каханай», а затым і зусім закрыў ёй доступ
да сваёй старонкі.

Сяргей РАСОЛЬКА.
rs@zviazda.by

Даты Падзеі Людзі

4 ЖНІЎНЯ

1676 год — 340 гадоў таму нарадзіўся Дамінік Рудніцкі, пісьменнік, педагог. Месца нараджэння невядома, але даследчыкі лічаць найбольш верагодным Усходнюю Беларусь. Вучыўся ў Віленскай акадэміі. Выкладаў у езуіцкіх калегіумах у Слуцку, Гродне, Мсціславе, Навагрудку. З 1730 года жыў у Нясвіжы. У рукапісных зборніках Рудніцкага маюцца беларускія вершы, напісаныя ім самім, а таксама апрацаваныя народныя песні. Аўтар інтэрмедый, паданняў. Памёр у 1739 годзе.

1901 год — нарадзіўся Луі Армстронг, славуты амерыканскі джазавы музыкант. Армстронг выхоўваўся ў беднай сям'і. З самага дзяцінства вымушаны быў працаваць прадаўцом газет, разносчыкам вугалю. У 1913 годзе ён трапляе ў папраўчы дом. Там Луі пачынае вучыцца музыцы і выступае ў складзе духавога аркестра і хору. Пасля вызвалення ён падпрацоўвае іграй у барах з аматарскімі ансамблямі, працягвае вучыцца ў новаарлеанскіх і чыкагскіх музыкантаў. Паступова Армстронг пачынае іграць у прафесійных музычных калектывах. Папулярнасць яго ўзрастае, дзякуючы нястомнай музычнай дзейнасці. Ён становіцца адной з асноўных фігур у джазе 1920-х гадоў. Армстронг аказаў велізарны ўплыў на музыку XX стагоддзя. Віртуозны трубач і майстар імправізацыі супрацоўнічаў з вядомымі музыкантамі самых розных стыляў: блюз, царкоўны спеў, джаз. Ён зняўся больш чым у 50-ці музычных фільмах.

1915 год — пасля паражэнняў на франтах Першай сусветнай вайны часці расійскай арміі пакінулі тэрыторыю Польшчы. Завяршылася амаль стагадовае цараванне расійскага прастола ў Варшаве і Каралеўстве Польскім. 5 жніўня Варшава была акупавана нямецкімі войскамі.

1964 год — у сувязі з будаўніцтвам Лукомльскай ГРЭС заснаваны горад Новалукомль. Будаўніцтва гэтай найбуйнейшай цеплавой электрастанцыі беларускай энергетычнай сістэмы пачалося на беразе Лукомльскага возера (скончылася ў 1974 г.). Рабочы пасёлак будаўнікоў электрастанцыі вырас затым у горад Новалукомль.

1966 год — у адным з радыёінтэрв'ю Джон Ленан заявіў, што Beatles зараз, верагодна, больш папулярныя, чым Ісус Хрыстос; з гэтай прычыны запісы Beatles былі забароненыя ў многіх амерыканскіх штатах і ў краінах Паўднёвай Амерыкі.

Было сказана

Анатоль ГРАЧАНІКАЎ, паэт:

«Без песень свайго народа
Нямее нават прырода».

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	5.29	21.01	15.32
Віцебск —	5.13	20.56	15.43
Магілёў —	5.19	20.51	15.32
Гомель —	5.22	20.42	15.20
Гродна —	5.45	21.16	15.31
Брэст —	5.52	21.10	15.18

Месяц

Маладзiк 02.08—09.08.
Месяц у сузор'і Дзевы.

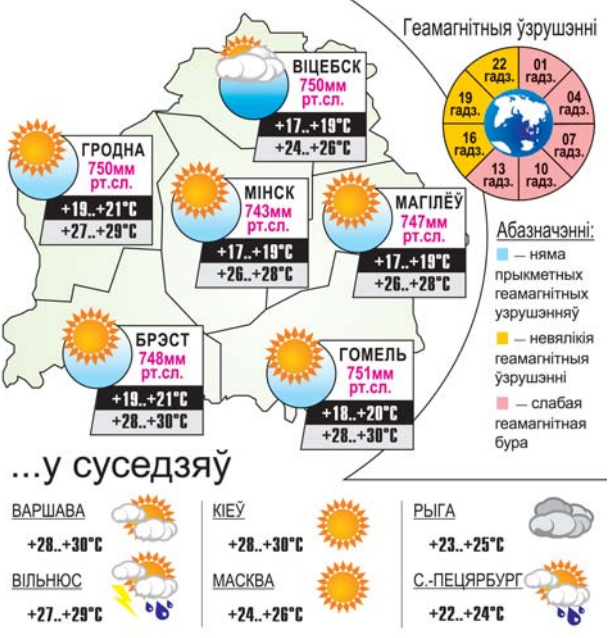
Імяніны

Пр. Марыі, Аляксея,
Міхаіла.
К. Дамініка, Яна.

Фота Надзеі БУЖАН.

ЗАЎТРА

УСМІХНЕМСЯ

— Доктар, у мяне ў галаве
маленькі чалавечак увесь час
непрыстойна лаецца!

— Дык гэта лёгка папра-
віць! 1000 долараў — і ніякіх
проблем!

— Доктар, а ведаеце, што
зараз сказаў маленькі чала-
вечак?..

Сядзіш сабе ў бары, ся-
дзіш радасны... І раптам бац
— рахунак прынеслі!

Журналіст бярэ інтэрв'ю ў
вядомага мастака:

— Скажыце, мэтр, у пачат-
ку вашай творчай кар'еры ва-
шым самым вялікім гонарам,

напэўна, была першая перса-
нальная выстава?

— Не, гэта быў той момант,
калі мне паведаміла міліцыя,
што з мясцовага музея ўкралі
менавіта маю карціну.

Вытрыманы дваццаць
чатыры гады ў бочцы ад-
насоладавы віскі адмовіўся
вылівацца ў пластыкавую
шкляначку.

Як казалі адна дзяўчына
аб сваім мінулым:

— Мой былы начальнік сцвяр-
джаў: «Усё лечыцца сексам». Я
пры ім не тое што не хварэла —
кашлянуць баялася...

Малюнак Аляксандра КАРПЮКЕВІЧА.